

РЕШЕНИЕ

№ 2771

гр. София, 23.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 29.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10676** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ във вр. с чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Р. Г. З., подадена чрез процесуалния му представител адв.С., срещу Заповед №3931/15.10.2020г. на директора на Агенция „Митници“, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение и на длъжност ръководител на звено в МП I ниво, ТД Югозападна, МП К., с ранг I-ви старши, на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл, без предизвестие, като на основание чл. 108, ал. 2 ЗДСл държавният служител не запазва придобития ранг на държавна служба. В жалбата са изложени съображения, обуславящи незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неспазване на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Посочва се, че наказанието е наложено извън преклузивния срок по чл.94, ал.1 от ЗДСл, при липса на изложени мотиви и при необосновани изводи за извършване на дисциплинарно нарушение. Иска се отмяна на заповедта и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Р. Г. З. се представлява от адв.С., който поддържа жалбата.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници“, в съд.з. чрез процесуалния си представител юриск. А. и в представена от нея писмена защита, оспорва жалбата.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Като взе предвид становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

До издаването на оспорената в настоящото производство заповед, жалбоподателят Р. Г. З. е заемал длъжността ръководител на звено в МП I ниво, ТД Югозападна, МП К., с ранг I-ви старши.

С докладна записка от 26.05.2020г. на ръководителя на Инспектората в Агенция „Митници“ е направено предложение да бъдат образувани дисциплинарни производства срещу 7 служители, сред които е и жалбоподателят /л. 19 - 22/. Докладната е съставена вследствие на изнесена информация в медиите за проведена специализирана операция на ГКПП К., под ръководството на Специализираната прокуратура, при която има задържани митнически служители. Производството е водено за това, че в периода на 01.01.2019 г. до 06.20.2020 г., на територията на Република България, повече от три лица, включително длъжностни лица – полицейски органи и служители на Агенция „Митници“, участват в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на три и повече лица с цел да вършат съгласувано в страна престъпления по чл. 302 НК и чл. 301 НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години и групата е създадена с користна цел – престъпление по чл. 321, ал.3, т. 2 във вр. с ал. 2 НК. Към писмото са приложени постановления за привличане на обвиняем. Жалбоподателят е бил запознат с докладната записка на 12.10.2020 г., видно от положен подпис и дата върху нея.

Със Заповед № ЗАМ-792/32-147347/26.05.2020 г. на директора на Агенция „Митници“ е наредено да се образува дисциплинарно дело срещу седем държавни служители, включително и жалбоподателя, за извършените от тях нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, описани в докладната записка, в сроковете по чл. 96 ,ал. 4 ЗДСл.

На 29.05.2020 г. дисциплинарният съвет, назначен със Заповед № ЗАМ-489/32-84532/20.03.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, изменена със Заповед №ЗАМ-1882/32-370336/20.12.2019г. и Заповед №ЗАМ 780/32-142947/20.05.2020г., в състав от седем членове, е провел заседание и е взел становище по дисциплинарно дело № 12 по описа за 2020г., с което с четири глава „за“ е прието, че за допуснатите от митническите инспектори нарушения може да им се наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл, като три гласа са за налагане на наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 ЗДСл. /л. 141 - 146/. Жалбоподателят е запознат със становището на съвета на 12.10.2020 г.

С докладна записка, рег. № 32-151096 от 29.05.2020г. дисциплинарният съвет е представил Протокол от проведеното заседание, в който е обективизирано взетото от него становище, ведно с цялата преписка по дисциплинарното дело на дисциплинарнаказващия орган - директорът на Агенция „Митници“ /л. 140/. Прието е, че с деянията си служителите: Р. С. С., Р. Г. З., С. С. С., Р. С. К., И. С. И., Г. Е. Р. и Й. К. В., като държавни служители, разколебават общественото доверие в морала и професионализма на митническия служител, като формират представа за корупционно поведение на служителите и накърняват имиджа на митническата администрация. С укоримото си поведение, намерило широк обществен отзвук в средствата за масова информация, митническите служители са уронили престижа на държавната служба и са допринесли за формиране на негативни обществени представи за работата на митническите служители и дейността на митническата

администрация. Освен това, с поведението си тези държавни служители омаловажават усилията на митническата администрация в борбата с организираната престъпност и корупцията. Данните, изнесени в средствата за масово осведомяване имат широк отзвук в обществеността, което от своя страна води до уронване престижа на митническата администрация и загуба на доверие спрямо нея и нейните служители. Данните за задържаните митнически служители са изнесени в публичното пространство, като се проследява голяма част от развитието на тази акция от задържането на митническите служители до повдигането на обвинения спрямо тях и взетите мерки за неотклонение и мерки за процесуална принуда. Тези публикации срещат възмущението и неодобрението на обществеността, висока укоримост заради визираните в пресата контрапродуктивно поведение и корупция в Агенция „Митници“, като цяло и на митническите служители, в частност. Това води до уронване на престижа на митническата администрация и загуба на доверие в работата на нейните служители. Всичко това води и до едно укоримо поведение от страна на митническия служител, който с противоправното си поведение, довело до неговото задържане от полицейските органи и до изнасяне на обстоятелствата по проведената акция срещу корупцията в митническата администрация в публичното пространство, е уронил престижа на агенцията. Счита се, че поведението на този служител е несъвместимо с принципите на законност, лоялност, честност, отговорност, прокламирани в Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и Кодекса за поведение на митническия служител. С деянието си, митническият служител не е следвал поведение, което да създаде увереност у органа, чиято дейност подпомага /в конкретния случай директора на Агенция „Митници“/, че може да му се довери и да разчита на него. Посочено е още, че „уронване престижа на Агенция „Митници“ се изразява в нелоялно отношение към органа по назначаване. Тъй като служебното правоотношение е с оглед личността, то изисква от служителя да се отнася към органа по назначаване почтено и да зачита и утвърждава доброто му име. Уронването на доброто име е нарушение, при което работодателят се zlepоставя пред трети лица и това нарушение е формално, тъй като не се изисква настъпването на някакъв неблагоприятен резултат и с съставомерно независимо от формата на вината. Направен е извод за нарушение на етичните норми за поведение, регламентирани в разпоредбите на т. 2, т. 3, т. 4, т. 6, т. 15 от Кодекса за поведение на митническия служител, във връзка с чл. 17, ал.1, т. 5 ЗМ, на чл. 2, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5, чл. 5, ал. 1 и ал. 2, чл. 8, ал. 1 и ал. 3, и чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, във връзка с чл. 28, ал. 1 ЗДСл., чл. 24 ЗДСл, както и т. V. 23, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 22.05.2018 г., респ. т. V. 27, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 05.03.2019 г., във връзка с чл. 21, ал. 2 от ЗДСл. Направен е извод за осъществен състав на нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, което произтичало от обстоятелството на привличане на служителя като обвиняем за участие в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на три и повече лица с цел да вършат съгласувано в страна престъпления по чл. 302 НК и чл. 301 НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години и групата е създадена с користна цел – престъпление по чл. 321, ал.3, т. 2 във вр. с ал. 2 НК, с което е накърнен престижа на Агенция „Митници“, доверието в институцията с борба с организираната престъпност и това, че не може да се разчита на жалбоподателя, както и от това, че извършеното има голям обществен отзвук.

Вино от справка за болнични и Справка за служителите в отпуск /л.152 и л.153/, Р. Г. З. е бил в отпуск в периода от 07.07.2020г.-05.09.2020г.

С писмо, рег. индекс № 32-294659/09.10.2020 г. жалбоподателят е поканен на 12.10.2020 г. да даде писмени обяснения и да бъде изслушан от директора на Агенция „Митници“, за което е уведомен на 09.10.2020 г. /л. 147/. За проведеното изслушване на държавния служител е съставен протокол № П-105/32-297038 от 12.10.2020 г. /л. 148/. На 13.10.2020 г., с вх. № 32-297909, жалбоподателят е представил писмени обяснения, в които сочи, че не е извършил престъплението по чл.321, ал.3, т.2 НК за което е привлечен като обвиняем по ДП № 101/2019 г., пр.пр.№1042/2018г. по описа на СО-СП, както и дисциплинарно нарушение.

Със Заповед № 3931/15.10.2020г. на директора на Агенция „Митници“, на жалбоподателя Р. Г. З. е наложено дисциплинарно наказание – „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на длъжност ръководител на звено в МП I ниво, ТД Югозападна, МП К., с ранг I-ви старши, на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл без предизвестие, като на основание чл.108, ал.2 ЗДСл, държавният служител не запазва придобития ранг на държавна служба. По същество дисциплинарно наказващият орган възприема като мотиви становището на дисциплинарния съвет. Посочено е, че на 06.02.2020 г. в медиите е изнесена информация за проведена специализирана операция на ГКПП К., под ръководството на Специализираната прокуратура /СП/, при която има задържани митнически служители. С писмо, рег. № 32-44655/10.02.2020 г., е потърсено съдействие от административния ръководител на СП за получаване на информация относно това по кои текстове от Наказателния кодекс са повдигнати обвинения и какви мерки за неотклонение са взети спрямо тях. С писмо, рег. № 32-99209/31.03.2020 г. от СП е предоставена информация, от която е видно, че по досъдебно производство № 101/2019 г., пр. преписка № 1042/2019 г. по описа на СП, са привлечени като обвиняеми служители от МП К., ТД Югозападна, в това число и Р. Г. З.. Видно от Постановление за привличане на обвиняем от 07.02.2020 г., Р. Г. З. е привлечен като обвиняем по ДП № 101/2019 г. по описа на СО – СП, пр.преписка № 1042/2019 г. по описа на СП за извършване на престъпление от общ характер, а именно: в периода от 01.01.2019 г. до 06.02.2020 г. на територията на Република България, включително [населено място], област С., [населено място], [населено място] и [населено място], в качеството си на длъжностно лице - ръководител на звено в МП I ниво, ТД Югозападна, МП К., е участвал в организирана престъпна група по смисъла на чл. 93, т. 20 от ДР на НК - структурирано трайно сдружение на повече от три лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, а именно престъпления по чл. 301, 302 от НК, като групата е създадена с користна цел и в нея участват длъжностни лица - престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, във вр. с ал. 2 от НК. Като фактическо основание за налагане на дисциплинарното наказание е посочено, че предвид повдигнатото обвинение, с деянията си, в периода от 01.01.2019 г. до 06.02.2020 г., в [населено място], област С., [населено място], [населено място] и [населено място], като е извършил действия, представляващи законен повод да се образува наказателно производство срещу него в качеството му на служител на Агенция „Митници“ за участие в корупционни прояви, като е допуснал да бъде заподозрян в получаване на облаги, които не му се следват и е допринесъл да бъде задържан от компетентните органи и да му бъде повдигнато обвинение във връзка с изпълнение на задълженията му, възложени от Агенция

„Митници“, предвид функциите ѝ, посочени в европейското и национално законодателство, като с действията си е дал повод и е допринесъл за широкото отразяване в медийното пространство на противоправно поведение на служители от митническата администрация, като с поведението си е омаловажил усилията на митническата администрация в борбата с организираната престъпност и корупцията, като не е уведомил органа по назначаване за привличането му като обвиняем, държавният служител Р. Г. З. е накърнил престижа на Агенция „Митници“, разколебал е увереността в органа, чиято дейност подпомага, че може да му се довери и да разчита на него, и е нарушил етичните норми за поведение, регламентирани в разпоредбите на т. 2, т. 3, т. 4, т. 6, т. 15 и т.22 от Кодекса за поведение на митническия служител, във връзка с т. 2, т. 3, т. 4, т. 6, т. 15 от Кодекса за поведение на митническия служител, във връзка с чл. 17, ал.1, т. 5 ЗМ, на чл. 2, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5, чл. 5, ал. 1 и ал. 2, чл. 8, ал. 1 и ал. 3, и чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, във връзка с чл. 28, ал. 1 ЗДСл., чл. 24 ЗДСл, както и т. V. 23, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 22.05.2018 г., респ. т. V. 27, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 05.03.2019 г., във връзка с чл. 21, ал. 2 от ЗДСл. Направен е извод за осъществен състав на нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, което произтичало от обстоятелството на привличане на служителя като обвиняем, воденото срещу него производство за деянията, извършени от него, с което е накърнен престижа на Агенция „Митници“, доверието в институцията с борба с организираната престъпност и това, че не може да се разчита на жалбоподателя, както и от това, че извършеното има голям обществен отзвук.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети: постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение /л.25/; декларация за запознаване на З. с Кодекса за запознаване на митническия служител; длъжностна характеристика; служебно досие.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок и от активно легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл.146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - директор на Агенция „Митници“, съобразно нормата на чл. 92, ал. 1 ЗДСл. и чл. 108, ал. 1 от същия закон, като няма спор, че издателят на административния акт е орган по назначаването за служителите в Агенция „Митници“ и на него, съобразно закона, са възложени правомощията за налагане на дисциплинарни наказания и за прекратяване на служебните правоотношения в същата агенция.

Спазена е процедурата пред дисциплинарния съвет, предвидена в нормата на чл. 96 ЗДСл. От директора на Агенция „Митници“ е наредено на дисциплинарния съвет /ДС/ образуване на дисциплинарно дело по отношение на седемте митнически служители на МП К., сред които и жалбоподателя, за извършените от тях нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл., като преди да наложи дисциплинарното наказание ответникът е

съобразил становището на съвета /по арг. от чл. 96, ал.1 ЗДСл./. Съветът е взел своето становище с мнозинство и го е представил на дисциплинарнонаказващия орган заедно с преписката по делото /чл. 96, ал. 3 и 4 ЗДСл./. В съответствие с чл. 93, ал. 1 ЗДСл дисциплинарнонаказващият орган, преди да наложи дисциплинарното наказание на жалбоподателя, го е изслушал и е приел неговите писмени обяснения. Относно спазването на преклузивните срокове, предвидени в нормата на чл. 94, ал. 1 ЗДСл, съдът съобрази следното:

Дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. По силата на алинея втора на чл.94 от ЗДСл при дисциплинарно нарушение, което е и престъпление или административно нарушение, свързано със службата му, и е установено с влязла в сила присъда или с наказателно постановление, сроковете по ал. 1 започват да текат от влизане в сила на присъдата или на наказателното постановление.Сроковете по ал. 1 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск.

Срокът по чл.94 от ЗДСл започва да тече от откриване на нарушението /а нарушението е открито, когато компетентният да наложи наказание орган разполага с достатъчно доказателства за вината и отговорността на нарушителя и за самото нарушение. В тази връзка, за най-ранна дата на откриване на нарушението следва да се приеме датата 29.05.2020 година, когато е изпратена Докладната записка до Директор на Агенция „Митници“ от председател на Дисциплинарния съвет и от този момент е започнал да тече предвиденият двумесечен срок от откриване на нарушението и нарушителят и съответно на това изтичащ на 30.07.2020 година, но доколкото в периода 01.07.2020г.-30.09.2020г. жалбоподателят е бил в отпуск, издадената на 15.10.2020г. заповед е издадена в рамките на двумесечния срок по ал.1 на чл.94 от ЗДСЛ. Друг е въпросът, че дисциплинарното производство е образувано преди да има влязла в сила осъдителна присъда на оспорващия по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление- подкуп.

Съгласно чл.97, ал. 1, т. 4 и т.5 от ЗДСл, в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание се посочват: описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, и служебните задължения, които са били виновно нарушени. С оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание, както и в протокола на дисциплинарния съвет, вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение е квалифицирано като такова по т. 2, т. 3, т. 4, т. 6, т. 15 от Кодекса за поведение на митническия служител, във връзка с чл. 17, ал.1, т. 5 ЗМ, на чл. 2, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5, чл. 5, ал. 1 и ал. 2, чл. 8, ал. 1 и ал. 3, и чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, във връзка с чл. 28, ал. 1 ЗДСл., чл. 24 ЗДСл, както и т. V. 23, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 22.05.2018 г., респ. т. V. 27, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 05.03.2019 г., във връзка с чл. 21, ал. 2 от ЗДСл. Т.е. направен е извод за осъществен състав на нарушение по чл. 89, ал.2, т. 1 и т. 5 ЗДСл. При фактическото описание на дисциплинарното нарушение в оспорената заповед, обаче, на практика е препратено към изпълнителното деяние на престъпление по чл.302 и чл.301 от НК- подкуп, за

което Р. З. е привлечен като обвиняем и е образувано досъдебно производство № 101/2019 година по описа на СО-СГП, пр. пр. №1042/2019 година по описа на СП. Действително, по силата на чл. 89, ал.4 от ЗДСл, държавният служител носи дисциплинарна отговорност, независимо че деянието му може да е основание за търсене от него и на друг вид отговорност. Но в случая когато нарушението на служебната дисциплина представлява едновременно престъпление и дисциплинарно нарушение, в рамките на дисциплинарното производство следва да бъдат изложени и конкретните факти относно всички елементи от фактическия състав на нарушението. В тази връзка, в оспорената заповед е възпроизведен състава на престъплението по чл.321, ал.3, т.2 във вр. с ал.2 от НК, като не са изложени конкретни фактически обстоятелства относно действията на жалбоподателя, въз основа на които е направен извода, че същият е участвал в престъпна група; съответно, с които е нарушил служебните си задължения или Кодекса на поведение на служителите в държавната администрация. Дисциплинарнонаказващият орган е приел за установени и доказани факти, които имат характер на престъпни обстоятелства, за които е повдигнато обвинение на жалбоподателя, при липса на влязла в сила осъдителна присъда относно тези обстоятелства. По делото е установено, че няма влязла в сила присъда по образуваното против З. наказателно производство за участие в организирана престъпна група за извършване на престъпления по чл.302, вр. с чл.301 от НК- подкуп, а напротив - образувано е досъдебно производство, което все още не е приключило. Съгласно законната презумпция жалбоподателят се счита за невинен до доказване на противното, а по същество служителят е уволнен именно заради извършването на деяние, попадащо изцяло в хипотезата на визираното по-горе престъпление – т.е. уволнението му е резултат на недоказано извършено от него престъпление, съответно дисциплинарно нарушение. За да се приемат в случая за установени и доказани обстоятелства, които осъществяват и състав на престъпление, за извършването на което нарушителят е привлечен и като обвиняем, при спор по фактите следва да е налице влязла в сила осъдителна присъда на наказателен съд или влязло в сила решение на гражданския съд, с което се установяват престъпни обстоятелства по предявен иск по чл. 124, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). Независимо от повдигнатото обвинение същото не обосновават извод за извършено нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл. Изводът за нарушение на правила от етичния кодекс е основан на предположение, че жалбоподателят е извършител на престъпление, за което е обвинен и това обуславя негативната оценка на органа в морален и етичен план, както и това, че има голям отзвук в обществото. Упражнената спрямо служителя държавна принуда не обосновава поведение, несъвместимо с морално-етични правила, уронващи престижа на службата, нито представлява такъв факт общественото мнение и направените публикации във връзка с проведената акция по задържане на жалбоподателя.

Когато дисциплинарната отговорност се поставя в зависимост от установяването на факта на извършеното престъпление (т.е. от установяването на престъпни обстоятелства), което може да стане в случая

единствено с влязла в сила присъда на наказателен съд, законодателят е предвидил първо, че сроковете по чл. 94, ал.2 от ЗМВР започват да текат от влизане в сила на присъдата и второ – че осъждането за умишлено престъпление от общ характер представлява отделно и самостоятелно тежко нарушение на служебната дисциплина. Ако се приеме, че дисциплинарнонаказващият орган има правомощия да налага наказание за деяние, което от фактическа страна покрива състав на престъпление, преди да е налице влязла в сила присъда, то на практика би се стигнало до неприлагането на разпоредбата на чл. 94, ал.2 от ЗДСЛ до обезмисляне на нейното съществуване и до нарушаване на презумпцията за невиновност. В случая служителят, срещу когото е образувано дисциплинарно производство за поведение, несъвместимо с етичните правила и уронващо престижа на службата, когато това поведение от фактическа страна покрива и състав на престъпление, за което е привлечен и като обвиняем, може да бъде отстранен по реда на чл. 69 от НПК или по реда на чл. 100 от ЗДСл при наличието на предпоставките, визирани в закона.

С оглед горното, настоящият съдебен състав счита, че в рамките на дисциплинарното производство не са установени и доказани конкретни действия или бездействия на служителя, които могат да се определят като дисциплинарни нарушения; както и конкретни фактически обстоятелства относно извършени нарушения. Т.е. дисциплинарното нарушение, за което на З. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, не е доказано, а оспорената заповед е постановена при липса на материалните предпоставки за издаването ѝ, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателят ще следва да се присъдени направените от него по делото разноски за адвокатско възнаграждение - 700лв., чийто размер съдът не намира за прекомерен предвид разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №3931/15.10.2020г. на директора на Агенция „Митници“.
ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Р. Г. З., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 700 / седемстотин / лева.
Решението подлежи касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: